

عنوان مقاله:

تأثیر مخمر ساکارومایسس سرویسیه و باکتری های تولید کننده اسید لاکتیک بر قابلیت هضم و فراسنجه های شکمبه و خون گوسفند

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات دامپزشکی، دوره 66، شماره 1 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

حمیدرضا خزانه ای - گروه علوم دامی دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج- ایران

کامران رضایزدی - گروه علوم دامی دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج- ایران

علی نیکخواه - گروه علوم دامی دانشکده علوم و مهندسی کشاورزی، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج- ایران

خلاصه مقاله:

در دهه گذشته پروبیوتیک های متفاوتی در تغذیه نشخوارکنندگان مورد استفاده قرار گرفته اند که برخی از آنها اثر مثبتی بر تولید حیوان داشته اند. در این پژوهش به منظور مطالعه تأثیر مخمر ساکارومایسس سرویسیه به همراه لاکتوباسیلوس اسیدوفیلوس، لاکتوباسیلوس کازای، اینتروکوکوس فاسیوم و باسیلوس سابتیلیس بر قابلیت هضم، فراسنجه های شکمبه و خون، از چهار راس گوسفند نر ورامینی فیستوله دار با وزن $4/2 \pm 34$ کیلوگرم علوفه ای (یونجه و ذرت سیلو شده) و فاکتور دوم، دو سطح از پروبیوتیک (صفر و 5 گرم) بود. قابلیت هضم جیره ها به روش نشانگر داخلی خاکستر نامحلول در اسید اندازه گیری گردید. در زمان های صفر و 4 ساعت پس از خوراک دهی از سیاهرگ گردنی وداج گوسفند خونگیری به عمل آمد و مقدار دی اکسید کربن، pH لاکتات دهیدروژناز و گلوکز خون آنها اندازه گیری گردید. همچنین مایع شکمبه گوسفندان در زمان های صفر، 2 و چهار ساعت پس از خوراک دهی جمع آوری و مقادیر pH، نیتروژن آمونیاکی و اسیدهای چرب فرار آن (استات، پروپیونات، بوتیرات، والرات، ایزوالرات) اندازه گیری شد. نتایج به دست آمده نشان داد که قابلیت هضم دیواره سلولی بدون همی سلولز، دیواره سلولی، ماده خشک جیره ها تفاوت معنی داری نداشته و تنها قابلیت هضم پروتئین خام و چربی در جیره حاوی ذرت سیلو شده به ترتیب کمتر و بیشتر از جیره حاوی علوفه یونجه بود. تفاوت معنی داری بین مقادیر فراسنجه های خون گوسفندان تغذیه شده با جیره های مختلف مشاهده نشد. کل اسیدهای چرب فرار در حیواناتی که مخلوط میکروبی را دریافت کرده بودند، بیشتر از آنهایی بود که پروبیوتیک را مصرف نکردند. همچنین غلظت استان و پروپیونات شکمبه ای گوسفندانی که یونجه مصرف کردند، نسبت به آنهایی که ذرت سیلو شده دریافت کرده بودند، بیشتر بود ($p < 0/05$). همچنین گوسفندانی که مخلوط میکروبی دریافت کرده بودند، دارای غلظت نیتروژن آمونیاکی پائین تری بودند. به طور کلی می توان نتیجه گرفت که مخلوط میکروبی استفاده شده در این پژوهش باعث بهبود تخمیر شکمبه ای گوسفندان شد، در حال که تأثیر معنی داری در قابلیت هضم و فراسنجه های خون آنها نداشت.

کلمات کلیدی:

پروبیوتیک، یونجه، ذرت سیلو شده، گوسفند، فراسنجه های خون و شکمبه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/350562>

